

Gavepakke

FriBU tilbyr en gratis gavepakke til menigheter med eller uten ungdomsarbeid. Gjennom FRIK xPand kan menigheten få hjelp til å starte eller videreutvikle det eksisterende ungdomsarbeidet. Hvorfor? Rett og slett fordi FriBU mener ungdom trenger Jesus!

Side 10-11

NY MENIGHET

2 Frikirken ønsker å plante nye menigheter og nå skjer det på Sunnmøre. Det spirende fellesskapet i Ulsteinvik talte 49 personer på siste samling og er i prosess for å danne egen frikirkemenighet.

NYE UNGE GIVERE

8 Over 70 ungdommer meldte seg som faste givere til Frikirkens misjonsarbeid, under Skjærgårds Music & Mission Festival 2016, hvor FriBU var til stede med sitt misjonsprosjekt «Vær på ballen».

GLADE SENIORER

14 Over 65 deltakere var på historiens første «Sensommerdager» på Stavern folkehøyskole Stavern. De delte livets sorger og gleder – og fellesskapet var sterkt, forteller deltakere.

Tror synodens mål om menighetsdannelse kan nås

Frikirkens arbeidsgruppe for menighetsplanting arbeider nå med å lage et godt system rundt team som planter nye menigheter. – Vi ønsker å få på plass både modermenighet, støtte-menigheter og veiledere til hver planting vi gjør. I forhold til planting av Ulsteinvik Frikirke har vi arbeidet med dette, og Herøy Frikirkje og Er-

hard Hermansen står som ansvarlig modermenighet i forhold til planting. Volda og Sula frikirker blir støtte-menigheter, og Geir Langen i Sula Frikirke blir veileder for planting de neste to årene, sier leder for menighetsplanting i Frikirken, Øivind Augland. – Dette tror vi kan gi styrke og hjelp til planting, slik at riktige steg

blir tatt. Vi tror mange menigheter kan være støtte-menigheter til nye plantinger, selv om de selv ikke opplever tiden inne for å plante selv, sier han. Ifølge Øivind Augland er M4 en prosess som kan hjelpe teamene til gode valg og prioriteringer i første fase av menighetsplantingen. – Vi ønsker at alle team som planter nye menig-

Kåring av årets Visjonsbilder

Under sommerfestivalen Visjon oppfordret vi deltakerne til å «tagge» sine bilder på sosiale medier, ved å nevne ordet #visjon16 eller lignende tagger. Vi har kåret fire vinnere og bildene ser du her.

Anne Berit Grimstad alias @abgrims
#visjon16 .Fritjofs suppe med 7 sorter kjøtt!

Tor Stian Bratthammer alias @bratthammer1
God lovsang og magisk stemning på #yess16 #visjon16

Thea F Kopperstad alias @andakt_thea
Dagens test.. Kan ein fortelle bibelhistorie medan ein er i ei anna rolle ..Prinsessa i borga på Visjon gjøre det i dag. Einaste "drama" til var røveren på korset, som kom fra Bibelen og fram for to replikkar! Sterk og flott historie m @gbravneng #visjon16 #fribunorge Stavern folkehøyskole

Magnus Ravneng alias @mrvneng
For en gjeng!! #takknemlig #husband #visjon2016 #diggerdere #visjon16

Menig

Det spirende fellesskapet i Ulsteinvik talte 49 personer på siste samling, og nå har gjengen etablert faste voksentorsdager og familiesøndager i prosessen mot å danne egen frikirke-menighet.

Tekst **Geir Arne Johansen**
Foto **Ole Terje Sukka**

På forsommeren i 2015 inviterte Pernille og Arve Fiskerstrand i Ulsteinvik til to åpne samlinger hjemme hos seg, med en visjon om å danne et åndelig fellesskap på hjemmeplassen. Siden har det ballet på seg, og fellesskapet har nå faste møtepunkter. – Fra i høst har vi startet opp med «voksentorsdag» og «familiesøndag». På voksentorsdagene har vi undervisning, samtale, bønn og lovsang. Vi har fortsatt samlingene hjemme hos oss og her kan vi vokse en stund til, sier Pernille Fiskerstrand. Gjengen møtes annenhver torsdag kl. 20, og på disse samlingene har de vært mellom ti og tjue personer. – Målet med disse torsdagene er å fortsatt holde på det nære tette åndelige fellesskapet, samtidig som vi vil legge gode rammer for å vokse, forteller Fiskerstrand. Familiesøndagene arrangeres foreløpig en søndag i måneden. Da tilbringer hele storfamilien dagen ute på tur, der målet først og fremst er å gi ungene et «åndelig hjem». Samtidig legges det opp til å være en type arrangement der det skal være lett å invitere med seg nye. – Vi hadde vår første samling av denne typen nå nylig, og da var vi 49 personer til sammen med stort og smått. Temaet var Sakkeus, og vi laget orienteringsløp med ulike poster om Sakkeus som ungene var med på, sier Fiskerstrand.

heter og forsamlinger skal være med på denne prosessen, sier han. M4-treningen består av fire samlinger over to år, der også teamene kommer sammen med andre team. – Som leder for menighetsplanting i Frikirken håper og tror jeg at vi har mulighet til å nå synodens mål om å plante ti nye fellesskap og menigheter innen 2020.

Skal det skje, er det viktig at vi mobiliserer de enkelte menigheter til delaktighet og får frem nye unge ledere og menighetsplantere. Og jeg tror det er mulig å se det skje, sier Augland.

hetsdannelse i Ulsteinvik

Åpne samlinger

I løpet av vinteren 2015/2016 møtte Pernille og Arne Fiskerstrand jevnlig tre andre par med mål om å knytte seg tett sammen i et åndelig fellesskap, og for å legge planer om å plante en Frikirke i Ulsteinvik. I mai 2016 arrangerte ekteparet to «åpne samlinger» i hjemmet sitt, der de inviterte folk via Facebook og i lokalavisa. – På disse samlingene var vi mellom 20-25 personer, og der prøvde vi å vise hvordan vi ønsker å ha det i vårt fellesskap samtidig som vi satte av god tid til informasjon og mingling, forteller Pernille Fiskerstrand. Fellesskapet har dannet et lederteam som består av fem personer, i tillegg er det en kjernegruppe bestående av de fire parene som først startet opp. – Vi følger M4-opplegget, og vi prøver å implementere det vi lærer der videre inn i samlingene. Det viktigste har vært å danne vårt eget DNA basert på hvem vi vil være, og å jobbe

bevisst innenfor disse rammene i gruppa, sier hun.

Bruker god tid

Hovedpastor i Herøy Frikirkje Erhard Hermansen og menigheten der, har vært og er en viktig støtte-spiller for fellesskapet i Ulsteinvik. – Fra starten av var min viktigste rolle å være med i avklaringene for å se om det var grunnlag for å gå videre med dette arbeidet, samtale med aktuelle personer, og se om dette kunne være noe folk var interessert i å være med på. Etter hvert kjente vi at dette var riktig, og det har vært gjort en fantastisk god jobb. Samtidig har det vært viktig å spre informasjon for gjøre dette kjent for flest mulig, sier Hermansen. – Som menighet er vi med på å gjøre dette kjent, og vi er med og ber for arbeidet. Vi kjenner at denne flokken har vi et hjerte for, og det er viktig at det er et godt støtteapparat rundt dem. Derfor bidrar vi

med noen støttefunksjoner, som med det praktiske og med økonomi. Vi fungerer på en måte som tilsyn, siden et ordinært tilsyn ikke er etablert enda, sier Hermansen. I starten av prosessen ble han spurt og rådført en del, men etter at fellesskapet gikk inn i M4-prosessen tok pastor i Sula Frikirke Geir Langen over som veileder. – Ledergruppa har vært veldig målrettet i det de gjør, og setter opp planer og modellerer raskt hva de ønsker at skal kjennetegne menigheten. Men de tar den tida det er behov for, og er opptatt av å bruke tid nok. Å bruke tid er ikke farlig. De bygger kultur og fellesskap allerede, så det er et kanonviktig arbeid og grunnlag som blir lagt nå, understreker Hermansen.

God retning

Ifølge Geir Langen er det et flott start-team som er etablert i Ulsteinvik. – Vi er ikke på det stadiet at vi kan kalle det en menighets-

FELLESSKAP Små og store lager mat og spiser sammen, når gjengen i Ulsteinvik har familiesøndag. Fra venstre Ingebjørg, Marie, Andreas, Ingrid, Eirik, Elisabeth og Therese.

dannelse enda. Men det er en god retning på prosessen og jeg har stor tro på planting, sier han. Som veileder følger Langen opp start-teamet i planteprosessen ved hovedleder/ menighetsplanter, ved å gi råd og hjelp i de ulike valgene og prioriteringene de står overfor. – Min viktigste oppgave er å følge dem opp i forhold til handlingsplanen, og å be for menighetsplanter og startteamet, sier Langen. Han blir involvert i hele M4 prosessen fram til etablering av menigheten, som trolig vil skje om ett til to år. – Det er spennende, og det virker som det er i Guds timing. Måten det har kommet i stand på tyder på at det er på Guds initiativ, sier Geir Langen.

LEDER

Anne-Kristine
Bjørgsvik Wiecek

INNSPILL

Arnfinn Østerberg

Heia FriBU

Vi bringer bud om mye godt i denne utgaven av Budbæreren. FriBU og Frikirkens misjonsteam har samarbeidet om misjonsprosjekt på «Skjærgårds» i sommer, og takket være FriBU klarte vi å få 72 ungdommer til å bli faste givere til misjon. Dette er veien å gå for å sikre misjonsengasjementet for nye generasjoner. Undersøkelser har vist at flere kirker og misjonsorganisasjoner nettopp har gjort det slik i sommer, de henvender seg til unge om å gi et lite fast beløp i måneden. Gjennom å forkynne om trofasthet og engasjement for andre, har man klart å engasjere. Dette er fantastisk, og helt avgjørende for oss. Mer av dette vil vi gjerne ha! Unge vil ikke leve kun for seg selv, de bryr seg om urettferdighet i verden, og de bryr seg om at andre også skal få ta del i det de selv har fått. Unge vil misjon. «Vi må ikke gjøre misjon til et valg man kan velge bort», sier Ole Bjørn Nord-Varhaug, nyansatt i FriBU for å jobbe med FRIK xPand. Misjon må være en integrert del av arbeidet, sier han om ungdomsarbeidet i våre menigheter. Dette er et viktig poeng for oss i Frikirken som ønsker å leve misjonalt.

Vår misjonale livsstil er ikke noe vi kan velge eller velge bort. Å følge Jesus og leve som han, er en naturlig konsekvens av det valget vi har tatt. Det er ikke et «prosjekt» du kan melde deg på eller velge bort. Det handler om ditt liv, 24 timer i døgnet, 7 dager i uka.

Daglig leder Håvard Haugland kom nylig med et sitat midt inn i dette: «Vi går ikke til kirke. Vi ER kirke».

Vi lever misjonalt, vi lever kirke.

Heia FriBU som minner oss på dette igjen!

Budbæreren

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK
WIECEK

Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbæreren@frikirken.no
Bladet utkommer med
17 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Nr 1 Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Leverandøren Helthjem Mediapost sørger for at bladet går med avisbud på døren til våre lesere sammen med morgenavisen. De stedene hvor det ikke er avisbud vil Budbæreren som før bli levert av Posten(Bring). Ta eventuelt kontakt med servicesenter@helthjem.no for adresseendring eller tilbakemelding på hvordan levering fungerer.

Budbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Overfylte liv

Et av de bibelavsnitt som utfordrer meg mest er Jesu lignelse om sånemannen. Om jordsmonnet med tornebusker sier Jesus følgende: "de hører ordet, men dette livs bekymringer, rikdommens bedrag og lysten på alle andre ting kveler ordet, så det ikke bærer frukt." (Mark 4. 18-19) Denne beskrivelsen passer godt på oss moderne, vestlige mennesker. En av de grunnleggende utfordringer, både for troens vekst og vår egen livsglede, er at livene våre er overfylte.

Det er vel få som for alvor tror at materielle ting gjør oss lykkelige. Selv om det er mange ting vi kan ha glede av, og som kan skape trivsel rundt oss, blir det ofte for mange ting i livene våre. Det har blitt sagt i spøk at vi bruker den ene halvdel av livet til å jobbe, slik at vi kan bruke den andre halvdel til å rydde i tingene vi kjøper. Selv om dette er en overdrivelse, ville de fleste mennesker i vår del av verden trolig ha vært lykkeligere om de eide færre ting. Og for oss som er kristne kan dette rikdommens bedrag stå i veien for troslivets gode frukter. Eiendelene våre tar så mye tid og oppmerksomhet at Gud ikke får gjort sin gode gjerning i oss.

Jesus nevner også lysten på alle andre ting som noe som hindrer hans verk i oss. I vårt samfunn er

det nærliggende å tenke på aktivtetsjaget. Tilbudet er mangfoldig, som et stort og fristende koldtbord. Og siden det er vanskelig å velge mellom alle de deilige rettene, forsyner vi oss gjerne med litt av alt, og spiser langt mer enn vi har godt av. Det er så mye spennende det går an å være med på, både i jobb og fritid.

Fra tid til annen trenger vi å tenke gjennom hvordan vi lever våre liv. Og de fleste av oss har godt av å øve oss i å prioritere. Det gode er ofte det bestes fiende, og det å prioritere er som kjent å velge bort gode ting. Å velge bort det dårlige er jo bare sunn fornuft. For oss som kristne vil det handle om å rydde nok tid til Gud, slik at han faktisk kan gjøre sitt verk i og gjennom oss, og skape gode frukter i våre liv. Det vil også handle om å rydde tid til våre nærmeste, de mennesker Gud har gitt oss et særlig ansvar for. Og kanskje handler det om å få nok tid disponibel til at vi kan glede oss over livet, og ha tid til å glede andre. "Det enkle er ofte det beste", sier reklamen, og for en gang skyld har den rett. Mange av oss trenger å forenkle overfylte liv. Et enklere liv er til ære for Gud, til glede for oss selv og til velsignelse for andre.

Budbæreren 2006

Kirke uten misjon?

«Kirke uten misjon er ingen kirke». Dette sa synodeformann Arnfinn Løyning nylig.

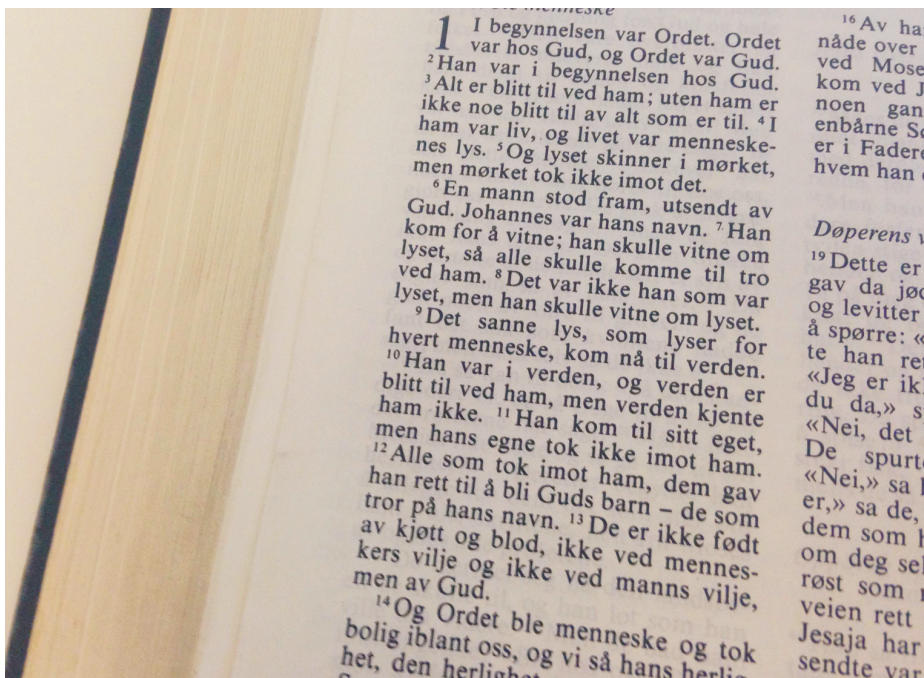
Frikirkens menigheter har engasjement og giverglede utover Norges landegrensener. Det å ikke ha nok med seg selv, men på ulike måter ha et bankende hjerte for andre, gjør at vi har sunne menigheter. Våre menigheter har et felles redskap i å nå andre folkeslag med evangeliet, nemlig Frikirkens Israels- og Ytremisjon. Alle kan ikke selv reise ut, men misjonærene er våre hender og føtter i noen land i verden. Denne sammenhengen er viktig å påpeke. Ytremisjonen er vår misjon. Misjonærene er i Mali eller Japan i stedet for oss. Vi hører sammen.

Vi gir ikke til Ytremisjonen fordi slik har det alltid vært eller for å være snille med noen på et hovedkontor i Oslo. Dette er VÅRT arbeid.

Vi er ikke kun en samling frittstående menigheter som driver med hvert vårt. Vi er et felles arbeidslag - vi er et kirkesamfunn. Og som kirke må misjon stå øverst. Derfor har Frikirken gjennom Landsmisjonen, satset mye på kirkeplanting og knoppskyting i Norge. Men en kirke som ønsker å ekspandere i eget land, kan vel ikke redusere innsatsen overfor de unødige i andre land. Her bør det være en sammenheng.

I Naturlig menighetsutvikling gjøres tester for å se hva som gjør en menighet sunn og hvordan en kan vokse. En organisme som blir seg selv nok, kan bli en sekt. «En kirke uten misjon er ingen kirke». Kan vi som vil vokse i Norge, være bekjent av at vår ytremisjon må kutte?

**På lederplass i Budbæreren
nummer 15**

Den oppbyggelige preposisjonsrekken

Fra – med – i – til – hos.
 Fra ham. All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far, skriver Jakob i sitt brev. Og disse gavene kommer til oss gjennom Sønnen, slik det står i brevet til efeserne: til menneskene ga han gaver. Og den største gaven er selvsagt frelsen, at han gir seg selv, slik det heter et annet sted: Syndens lønn er døden, men Guds nådes gave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre (Rom 6:23). Fra ham.

Og med ham. Alle som åpner sine tomme hender og hjerter og tar imot frelsen fra lysenes Far, velger en ny livsretning og følgesvenn. De får en ny medvandrer i livet. Jesus går med. Lover han selv: Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende (Mat 28:20). Det er få ting som gir slik trøst som løftene om Herrens følge, slik apostelen får høre: Jeg er med deg, og ingen skal røre deg eller gjøre deg noe vondt (Apg 18:10). Helt fra Gudsfolkets første tid har dette vært avgjørende viktig, slik Moses trygler Herren:

Hvis ikke du selv går med, så la oss slippe å dra herfra! (2 Mos 33:15) Med ham.

Og i ham. Denne vidunderlige preposisjonen som Paulus ikke kan bruke ofte nok når han skal beskrive frelsens storhet i sine brev. Uttrykkene «i Kristus» og «i ham» går igjen som en rød tråd gjennom hele hans vakre Kristushymne i Efeserbrevets første kapittel. Og til kolosserne skriver han: I ham er hele guddomsfylde legemlig til stede, og i Kristus, som er hode for alle makter og myndigheter har også dere fått del i denne fylde (2:9-10). At i-en står i midten av min preposisjonsrekke er ikke tilfeldig. Den er sentrum. Slik Jesus er det. Frelsen og det nye livet er ikke noe på siden av eller utenom Jesus. Det handler ikke først og fremst om noe han gjør, men noe han er. Han er Frelsen og Livet. Og når vi sier ja til ham, får vi del i alt dette, ja, smelter helt sammen med ham. I ham.

Til ham. Kanskje det mest kjente utsagnet av kirkefar Augustin lyder: «Du har skapt oss til deg, Gud, og vårt hjerte er urolig inntil det finner hvile i deg.» Nettopp. Vi er skapt til Gud. Til ære for Gud. Til fellesskap med Gud. For å være hans eiendom, hans barn. Men alt ble ødelagt i hagen i tidens morgen da våre

første foreldre vendte seg bort fra sin Skaper. Vi som var skapt til Gud, vendte oss fra Gud. Bort fra vårt opphav. Bort fra vår bestemmelse. Så kom Jesus med sin frelse og kjøpte oss tilbake med sitt dyre blod. Og kalte oss til omvendelse – tilbake til Farshuset. Til Gud. For vi skal ikke være her for alltid. Vi skal hjem. Hjem til Jesus, der han har gjort i stand et sted for alle oss som tror. Adjø (fransk adieu) hilser vi hverandre når vi skilles. Til Gud. For det er dit frelsen og Frelseren skal bringe oss. Hjem. Hjem til Far. Hjem dit vi hører til.

Hos ham. Dette er vårt mål. Hos ham. Hjemme hos Jesus. For alltid. For evig. Sammen med alle de hellige. Slik Jesus selv ber i sin store bønn for oss: Far, jeg vil at der jeg er, skal de som du har gitt meg, være hos meg, så de får se min herlighet, som du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt (Joh 17:24). Da er vi tilbake til vår bestemmelse, til harmonien i Edens hage: Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal ta seg av dem (Åp 21:3).

Fra ham – med ham – i ham – til ham – hos ham.

Kan en preposisjonsrekke bli mer oppbyggelig?

TROEN I LIVET

Veien hjem

For oss alle er livet avgrenset av en begynnelse og en slutt. Fødsel og død. Vi vet at like visst som vi fødes, skal vi en gang dø, men vi håper at avstanden mellom dem blir stor og lang. Vi vil gjerne leve lenge, men uten å bli gamle. Det er godt å få tro at når det går nedover går det ikke under, da går det hjem. Salme 23 gir trygghet selv om livsveien kan være både vond og mørk. Når jeg går sammen med Gud, er jeg på vei hjem.

Arne Hersdal i menighetsbladet til Brunlanes Frikirke

Lysets barn

I Paulus brev til Efeserne står det at vi som er i Herren er lys og skal leve som lysets barn. Jeg synes det kan være litt vanskelig å vite hva det betyr, men ifølge Paulus er lysets frukt all godhet, rettferd og sannhet. Jeg håper dette kan bli en høst hvor jeg kan være lysets barn, og at vi i menigheten kan møte hverandre og andre med godhet, rettferd og sannhet. I løpet av det neste året er det planlagt at vi som menighet kan møtes en torsdag i måneden for å bli kjent med oss selv og hverandre. Vi har en spennende mulighet til å bli et fellesskap som deler livet med hverandre og som ser lys fra Gud i hverandre (...). Jeg har lyst til å prøve å leve litt saktere denne høsten og legge mer merke til både smilene og naturen rundt meg. Blir du med på det?

Veyni Arntsen i Oslo Vestre Frikirke sitt menighetsblad

Gud ser oss

Jeg tror på en Gud som ser alt. En Gud som ser inn bak mitt ytre. Som ser gleder, bekymringer, håp, usikkerhet og svakheter. En Gud som ser hva jeg får til og hva jeg ikke får til. Han som skapte himmel og jord, er ikke større enn at han også ser meg. Og kjenner meg. En av de seks milliardene som akkurat nå vandrer rundt på jorda.

Magnar Selsø i Arendal Frikirke sitt menighetsblad

Fra – med – i – til – hos.

ELDSTE De to eldste trofaste deltakerne i misjonsløpet, Liv Inger Nordseth og Inger Solberg.

UNGE OG ELDRE

Både barn, ungdom og godt voksne ble med og gikk eller løp for misjon! Her med bevis for god innsats.

Kan vi tro på Gud i 2016? Og hvis Gud er allmektig, hvorfor er det så mye ond i verden? Disse spørsmålene skapte temaoverskriftene til et todagers seminar på Visjon.

Tekst

Geir Arne Johansen

Rune Tobiassen er pastor i Øst-sida Frikirke, og ledet seminarene. Før han tok deltakerne med inn i problemstillingene denne torsdags ettermiddagen, var han opptatt av å sette et premiss: «Jeg kan ikke forstå Gud. Hadde jeg forstått han med min lille hjerne, så hadde han ikke vært mye å tro på». – Men det betyr ikke at mye ikke kan forklares og forstås. Vi må vise at troen på Gud ikke er absurd – at den går mot fornuften, men at troen er et mysterium – at den fortsetter der fornuften stopper, sa Tobiassen. – Det er viktig å si at troen først og fremst er en re-

lasjon til en person; Jesus Kristus. Det betyr at mange mennesker har levd med Jesus gjennom flere år, uten å kunne forstå eller gi gode svar. På samme måte som man kan nyte musikk uten å kunne en eneste note. Men det betyr ikke at det ikke er mulig å forstå hvordan man lager musikk. Min tro går gjennom hodet til hjertet. Det betyr ikke at det er hodekristendom, som noen prøver å innvende mot apologetikk. Jesus bor i hjertet mitt og følelsene er med, men vi har forskjellige veier til Gud. Vi trenger at noen konsentrerer seg om å kunne argumentere for sannheten. Paulus er tydelig på at hvis ikke Kristus har stått opp fra de døde, så er vår tro ingen ting, så det er helt nødvendig at det er sant, sa Tobiassen.

Meningssøkende vesener

«Kan du gi meg et bevis på at Gud finnes?» Spørsmålet lyder sikkert kjent? – Mange ser ut til å mene at bevisbyrden ligger hos oss kristne. Man da må vi tørre å stille spørsmål tilbake: Kan du bevise at Gud ikke finnes? Eller kan du bevise kjærligheten vitenskapelig? Hvis noen forteller To-

biassen at de ikke tror på Gud, men at de tror på vitenskapen, svarer han at han også tror på vitenskapen og at det ikke er mulig å sette disse opp mot hverandre. – Alternativet til å tro på Gud er å tro at alt er blitt til av ingenting, at det ikke finnes noen grunnleggende mening i universet, og at mennesket er en mutasjon oppstått ved en tilfeldighet, som kun har verdi fordi det har tilegnet seg verdi selv. Men med Gud får vi i en mening bak universet og skapelsen, grunnlag for moral, mening og menneskeverdet, fremholdt Tobiassen. Siden vi er meningsøkende vesener, så gir det ingen mening at alt er tilfeldig, påpekte han. – Akkurat som at det å være sulten ville vært meningsløst hvis ikke det fantes mat. Mange kristne er på defensiven i forhold til dette. Vitenskapen svarer ikke på spørsmålet «hvorfor», bare «hvordan». Da begir vi oss inn på livssyn. Bibelens hensikt er ikke å gi svar på hvordan, men hvorfor og hvem som står bak.

Tro og tvil

Om noen sier til Rune Tobiassen at de ikke tror på Gud spør han

dem med oppriktig interesse hvilken gud de ikke tror på, for mest sannsynlig så tror ikke han heller på den guden de beskriver. – Så kan jeg fortelle litt om den Gud jeg tror på. At han ikke er en som sitter og fryder seg over å dømme mennesker til evig pine, men en Gud som er barmhjertig og viser nåde. Som kristne har vi mye å komme med i ydmykhet og kjærlighet, og vi må våge å høre om hva folk tror og ikke tror, sa Tobiassen. – Som oftest har ikke folk så gjennomtenkte svar på hva de tror på selv, men kanskje mer adopterte innvendinger mot kristen tro. Poenget er at alle må forholde seg til hvorfor vi er til, og da kan vi stille spørsmål om det og ikke rote oss inn på et fagfelt vi kan lite om, som for eksempel evolusjon. Mange rister på hodet når man stiller spørsmål ved evolusjonen, på samme måte som jeg ville gjort om noen sa at jorda var flat. Jeg har mange argumenter mot evolusjon, men lar de ligge og stiller heller spørsmål om hvorfor «Big Bang» skjedde og hvorfor noe er til i det hele tatt. Tobiassen fortalte om kirkefaderen Augustin, som levde 300 år

Er det fornuftig å

#misjon100

Vi ønsker å få vite hvordan du og din menighet feirer Frikirkens misjonsarbeid 100 år eller hvordan dere samler inn penger. Send oss gjerne tips om dette eller merk bilder på sosiale medier (Instagram eller Facebook) med taggen #misjon100

Vi fikk nyss om at Oslo Østre Frikirke hadde

en kreativ måte å samle inn penger på i jubileumsåret. De arrangerte misjonsløp, slik mange kjenner det fra Visjon. De som løp skaffet sponsorer som støttet dem ut fra antall runder løpt.

På menighetens egen nettside skriver de: «Misjonsløpet på Elgsletta ble på søndag arrangert for første gang i Østres historie, og det blir ikke siste. Takk til alle som bidro. Det ble en suksess! 17 løpere, i alderspennet 9-90, løp/gikk den

350 meter lange rundløypa. Deltagerne ble heiet frem fra indre bane hvor resten av menigheten nøt enorme mengder kaffe og marsipan-kake. Andreas Therkelsen var deltageren som rundet løypa flest ganger og stod til slutt med 13 runder i bagasjen.

etter Kristus. Ifølge ham måtte skapelsesberetningene være en metafor, «for hvis Gud er allmektig ville han ikke bruke så lang tid som seks dager». – Tenk dere hvis det hadde stått i skapelsesberetningen, som ble nedskrevet for cirka tre og et halvt tusen år siden, at jorda bare er en del av et enormt univers som er uendelig i utstrekning. Da ville mange på den tiden forkastet det som vranglære. Bibelen er ikke ment å være en vitenskapelig bok, for da ville vi ikke forstått noe i dag heller. Men den gir svar på hvorfor vi er her og at Gud elsker oss selv om vi er støv. Tobiassen er opptatt av at vi må kunne snakke åpent om tvil. – Vi må tørre å snakke om tvil i kirka. Tvil, som har samme stamme som tvilling, betyr jo egentlig bare at vi har to tanker i hodet på en gang som ikke går opp. Tvilen går hånd i hånd med troa. Ikke vær redd for tvilen, men søk hva som er sant og tvilen vil miste fotfeste.

– Lidelse rammer tilfeldig

Rune Tobiassen var møteleder på Visjon da terroren rammet Norge 22.juli for nøyaktig fem år siden, når han på fredag går i gang med

seminarets andre del som handler om ondskapen i verden. – Det som skjedde rammet hele landet, og det viste oss at vi ikke er trygge. Ondskapen rammer tilfeldig, og mens noen kan se ut til å få veldig mye, ser noen ut til å gå fri. Det eneste bibelske svar på det, er at sola går opp over onde og gode. Lidelse rammer oss, og det rammer tilfeldig, sa Tobiassen. Men det ondes problem; kan Gud finnes når det er så mye ondt i verden? – Dét har Bibelen en løsning på: Dommens dag! Da skal Gud sette en stopper for ondskapen. Og så er det en grunn til at han ikke gjør det NÅ; han vil at flest mulig mennesker skal bli frelst. Gud har startet en redningsaksjon, og allerede vunnet over ondskapen på korset, påpekte Tobiassen. En av deltakerne på seminaret stilte spørsmål ved om ikke Gud selv har et ansvar for opprøret i skaperverket, når han som allmektig må ha visst at det ville komme og lot det skje. Ifølge Tobiassen handler kjærlighet også om å oppgi kontroll og gi oss fri vilje. – Gud har begrenset sin allmakt, og sagt at det er ditt og mitt ansvar hvordan vi forvalter livene våre.

Hvis vi sier at Gud har skapt en selvstendig verden, så får det konsekvenser. «Men hva med ondskapens inntreden i verden? Har Gud også skapt det onde?» – Det onde er ikke noe Gud har skapt, men ondskapen kom inn i verden da Gud skapte noe av det gode; den frie vilje. Dens natur krever nemlig muligheten for ondskap, forklarte Tobiassen. På samme måte som blindhet ikke er noe i seg selv, men mangel på syn, blir det onde mangel på Gud. Men selv om tilnærmingen til det ondes problem er teoretisk på dette seminaret, skal vi ikke møte mennesker som har det vondt med teori, understreket han. – Folk som har det vondt, trenger trøst og omsorg.

DE STORE SPØRSMÅLENE Rune Tobiassen ledet et todagers seminar på Visjon i sommer, der tro og tvil samt det ondes problem var sentrale temaer. Pastoren har skrevet en masteroppgave med spørsmålet om sekulærhumanismen er velbegrunnet, og blir ofte «grillet som kristen» på skoler og møter.

tro på Gud?

Hyller misjonal jubilant

– Norme trengs for å være med å skape den evangeliske, misjonale kirke som både kirken og Norge trenger, sier kirkerådsdirektør Jens-Petter Johnsen. Norsk råd for misjon og evangelisering (Norme) feirer i disse dager 15-årsjubileum. Norme er en paraplyorganisasjon for 43 norske misjonsorganisasjoner og ble stiftet i 2001 som en sammenslutning av Norsk Misjonsråd, den Evan-

geliske Alliansen i Norge og Lausanne-bevegelsen Norge.

Norme sine 43 medlemsorganisasjoner kommer fra et bredt spekter av kristne trosretninger.

– Et så bredt økumenisk samarbeid var ikke så vanlig for 15 år siden. De europeiske nettverkene fulgte med på hva som skjedde med Norme, og det ble kalt «den norske modellen», forteller Kristensen.

Under feiringen vises også en film med hilse-

72 ble faste givere på Skjærgårds

Under Skjærgårds Music & Mission Festival 2016, som fant sted på Risøya utenfor Tvedestrand 5.-10. juli, var FriBU til stede med sitt misjonsprosjekt «Vær på ballen». Det resulterte i over 130 000 innsamlede kollektkroner, og 72 faste givere til misjonsarbeidet.

Tekst **Geir Arne Johansen**

– Vi nådde målet vi hadde satt oss for kollekt, men sprengte helt ambisjonene vi hadde for å verve faste givere, sier Åshild Tolfsen Ellingsberg, som var en av representantene fra FriBU under årets Skjærgårds Music & Mission Festival. – Det var en engasjert og dedikert gjeng som stod på FriBUS stand under festivalen, og de gjorde en formidabel jobb. Jeg håper vi har fått være med og spre et engasjement og en kunnskap som lokallagene i FriBU tar med seg videre i høst, sier Ellingsberg. Gjennom «Vær på ballen» - prosjektet er FriBUS primære mål å lære unge å dele av det de har og hjelpe andre.

Sterke inntrykk

Tidligere i år reiste et team fra FriBU for å se hvordan hjelpeorganisasjonen Operation Mercy driver sitt arbeid blant syriske flyktninger. Organisasjonen har et stort mat- og hygieneutdelingsprosjekt, som FriBU og Frikirken støtter. – Vi fikk se hvor veldrevet og utrolig viktig arbeidet som foregår blant flyktningene er, og det var

med å vekke et enda større engasjement og større iver til å stå på stand under festivalen i sommer. Vi ser at hver krone kan være med å utgjøre en forskjell. Flyktningene lever under utrolig krevende forhold, sier Ellingsberg. Kristin Heskje som frem til i sommer var vikarierende prosjektleder for misjonsarbeidet i FriBU, med særlig vekt på Skjærgårds Mission Festival 2016, var med på turen. – Det gjorde veldig inntrykk å besøke barnehagene, først og fremst fordi det var så tydelig at arbeidet som ble gjort der var helt avgjørende for barna som gikk der og for deres familier.

Dersom jeg selv hadde mistet alt, var i et fremmed land, uten noen særlige framtidssikter, hva ville det ikke bety at mitt barn fikk mulighet til en stabil og god hverdag, med trygge voksenpersoner

som ser, lytter og hjelper, reflekterer hun.

Verdens største humanitære krise

På Skjærgårds var det full rulle fra morgen til kveld, og som en av lederne hadde Heskje lite tid til å reflektere over hva hun fikk være med på den uken. – Men den siste kvelden, under nattverdutdelingene, gikk det plutselig opp for meg. Sammen med fantastiske medarbeidere, hadde jeg fått være med og bidra til å gi barn og voksne en mulighet til en bedre hverdag og en mulig fremtid. Det er stort, og jeg takker Gud som tok det vi hadde og gjorde det så mye, mye større, sier Heskje. De innsamlede midlene fra Skjærgårds går hovedsakelig til organisasjonen Vision Hope, og barnehagene i Karak og Mafraq. Pengene som kommer inn

ENGASJERER Gjennom FriBUS misjonsprosjekt «Vær på ballen» blir unge engasjert i misjonsarbeidet og mange blir faste givere. (Skjærgårds Foto: Tor-kild Groven

gjennom den faste givertjenesten går også direkte til dette arbeidet. Ifølge tall fra Amnesty International har krigen i Syria, som startet i mars 2011, drevet mer enn 12 millioner mennesker på flukt. Dette er nå verdens største humanitære krise. 7,6 millioner er på flukt inne i Syria, de er såkalt «internt fordrevne», mens rundt fem millioner kvinner, barn og menn har flyktet over grensene til Syrias naboland. Libanon, Jordan, Irak, Egypt og Tyrkia har åpnet dørene for 95 prosent av alle flyktningene fra Syria.

ner fra noen av Normes internasjonale samarbeidspartnere.

– Dere er et eksempel på hva man kan få til når man jobber sammen for å tjene kirkene i landet for misjon generelt. Takk for at dere er et godt eksempel, sier Jaime Llenas som er generalsekretær i den spanske Alianza Evangélica Española

– Norme er også en størrelse som myndighetene og kirkelige aktører i Norge må forholde

seg til, sier Kristensen.

Daglig leder Anne Lise Søvde, som selv har bakgrunn fra De norske pinsemenigheters ytre misjon, fremhevet også at de ulike organisasjonene står samlet om det samme oppdraget.

– Her er folk fra over 40 ulike sammenhenger som står sammen om et misjonsoppdrag. Hvis det er noe vi har oppnådd disse 15 årene så er det å jobbe for enhet i misjonsbevegelsen, sier hun.

Søvde mener Norme er et viktig redskap for å samleledere og løfte strategisk initiativ i misjon.

– Norme er også viktig for å samle informasjon om ulike trender og føre misjonsstatistikk som gjør at vi kan evaluere norsk misjon fra år til år, sier hun.

– Det er utrolig hva Norme klarer å gjøre og holde tak i. Jeg tror Norme har blitt velsignet på mange områder, sier Kristensen.

(KPK)

FRISKUS - aktivitetsdager for barn!

Når ferien nærmer seg slutten og foreldrene er på jobb, da er det supert med et aktivitetstilbud for barn. For tredje året på rad arrangerte Porsgrunn Frikirke Friskus for barn fra 5.-7. klasse. 26 barn (de fleste går ikke i menigheten til vanlig) og nesten like mange ungdommer og voksne (fra 14-74 år) var samlet de tre siste dagene før skolen begynte i august.

Tekst og foto **Gerd Kjøllesdal Hansen**

Nr. 9 3. oktober 2016

Dagene, som varte fra klokken 8-16, startet med at alle fikk servert deilig frokost. Lunsj, frukt og litt kaker fulgte senere.

Barna ble delt inn i grupper, som sirkulerte rundt på de ulike aktivitetene. Flotte serveringsbrett og knekkebrødholdere ble snekret. I klatreveggen i kirketårnet fikk barna utfolde seg, - noen for aller første gang. Sitteunderlag i ull ble tova og dekorert i mange ulike varianter. Ved hjelp av lerret og akrylfarger malte barna flotte kunstverk med selvvalgte motiv. Kreativ lek ved bruk av bl.a. ballonger, stoler og bind for øynene, ga mye moro. Med spaghetti og marshmallows (noen forsvant i magen) og stor kreativitet, ble det bygd blant annet tivoli og klatrepark.

Speiderdagen kom med strålende solskinn! Den hadde ungdommene ansvaret for på en glimrende måte. På tur ute i skogen

spikket barna hver sin spretttert. Og bålmat smakte godt: Bakt potet og sjokoladebanan i folie! Sporlek eller quiz var et daglig innslag.

Hver formiddag var barna samlet til sang og bibelfortelling med drama. Temaet var: «Jesus – vår gode venn». Nora Margaret Gimse (pastor og initiativtaker til Friskus) fortalte tre ulike fortellinger om Jesus og tre av hans nærmeste venner: Marta, Maria og Lasarus. Mange rakte hendene i været og ville være med å dramatisere! Vi så Marta som klaga til Jesus da hun ble stående alene med matlagingen. Og folkemengden som snufset høyløyd da Lasarus

var død. Det å være Maria som tørket Jesu føtter med håret sitt, det fristet ikke mange. – Men engasjementet hos barna var stort!

Disse dagene bar også preg av godt vennskap barna seg imellom og positivt samarbeid mellom de ulike aldersgruppene.

Det hele ble rundet av med en samling hvor foreldrene fikk et innblikk i hvordan barna deres hadde hatt det: Sang, drama, bilderserie og utstilling av alle gjenstandene barna hadde laget + pølser og kaker!

Årets Friskus ble en flott opplevelse, med positive barn og engasjerte ledere!

Disse dagene bar preg av godt vennskap barna seg imellom

Verdier for FriBUs tilbud FRIK xPand

Vi ønsker å etablere nye ungdomsarbeid som er aktuelle for denne generasjonen
 Vi ønsker å hjelpe ungdomsarbeid til å ekspandere, slik at de stolt gir videre sin tro
 Vi ønsker å gi ungdomsarbeid ressurser som ærer Gud og gir konkret hjelp
 Vi ønsker å gi videre det Jesus gav oss gjennom misjon på en radikal og integrert måte

- Ungdom trenger mer enn
 en kristen koseklubb

De t

FriBU tilbyr menigheter gratis å melde seg til å bli med på «FRIK xPand», for å starte et ungdomsarbeid eller revitalisere det eksisterende ungdomsarbeidet.

Tekst **Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek**

Lyngdal Frikirkes ungdomsarbeid, FRIK skal nå eksporteres til andre menigheter. Det er kortversjonen av hva FRIK xPand er. Din menighet har kanskje ikke de ressursene Lyngdal har hatt og nå skal dette komme din menighet til gode.

Ungdomspastor Thore Søvik, Oskar Hadland og Ole-Bjørn Nord-Varhaug har deltidsstillinger inn i prosjektet finansiert av Fordelingsutvalget og FriBU. Det gjør at det er «gratis» for menigheter å bli med.

Vi kjenner til mange gode ungdomsarbeid i Frikirken. Vi har også truffet mange gode medarbeidere. Men i våre samtaler blir det også drøftet at det er en del behov. Noen ønsker hjelp til organisering, andre trenger kreativ hjelp. Det er behov for gode arbeidsbeskrivelser for frivillige, hensiktsmessige kjøreplaner, videoer som skaper bredde i kommunikasjonen, grafiske elementer til bruk på sosiale medier, misjonsressurser og for mange handler det om inspirasjon til å gi troen videre, forteller Ole-Bjørn Nord-Varhaug til Budbæreren.

LYNGDAL FRIK i Lyngdal Frikirke er inspirasjonen i konseptet FriBU nå tilbyr Frikirkens menigheter (Foto: Oskar Hadland)

Ortodokse jøder strømmer til Bibelbutikken i Tel Aviv

Frikirken har et samarbeid med Bibelbutikken i Tel Aviv, og lederen av dette arbeidet er Andy Ball. I en hilsen til sine Frikirkekolleger i Norge forteller han at sommeren vanligvis er en rolig tid i Bibelbutikken, men i år har det vært uvanlig mange innom og de fleste av dem ortodokse

jøder. Noen oppdager plutselig at de har gått feil, og blir sinte og kjefter når de oppdager at butikken selger kristne bøker og ser hvem de butikkansatte er. Mens andre begynner å stille spørsmål, og viser stor interesse for å treffe Jesus-troende jøder. I den senere tid har

Andy Ball hørt flere tilsvarende historier fra andre steder i Israel, der ortodokse jøder viser stor interesse for Det Nye Testamentet. Han oppfordrer venner og kolleger i Norge til å fortsatt være med i bønn for arbeidet som drives gjennom Bibelbutikken i Tel Aviv.

Ungdom trenger Jesus!

- Vi har sett på behovet flere menigheter har. De har ikke et eget ungdomsarbeid, og dette er en utfordring hvis man ønsker å være en flergenerasjonsmenighet. Vi ser også at det allerede etablerte ungdomsarbeidet fort blir innadrettet. Frikirken skal nå nye og vi skal bety en forskjell for vårt lokalsamfunn.

-Ungdom trenger mer enn en kristen koseklubb, de trenger Jesus!

- Vi vil også ha fokus på misjonsarbeidet, det skal ikke være degradert til et valg man kan velge bort, men være en integrert del av arbeidet, mener Ole Bjørn Nord-Varhaug.

Prosjektet tar utgangspunkt i FRIK Lyngdal.

Lyngdal Frikirkes konsept blir distribuert videre, pluss at man ønsker et mer utadrettet arbeid. Dette er også som en naturlig konsekvens av at hele kirkesamfunnet har et fokus på misjonalt liv.

- FRIK Lyngdal er et ungdomsarbeid som ble startet i Lyngdal Frikirke i 2008.

Det hadde et annet navn, og begynte i det små. Disse årene har vi lært mye, og det skal vi fortsette med. Vi er langt fra perfekte, men opplever at Gud har velsignet oss på noen områder. Vi har også jobbet hardt for å komme der vi er i dag. Det vi er mest kjent for, og som er veldig viktig for oss er: En radikal forkynnelse, kvalitative og målrettede ungdomsgudstjenester, konstruktive tilbakemeldinger og gjennomtenkt grafisk/video kommunikasjon. Vi har fire verdier som er urokkelige for oss, forteller Ole Bjørn Nord-Varhaug

RADIKAL - VI TROR PÅ BIBELN OG HOLDER IKKE IGJEN
Vi tror at bibelen er Guds Ord og at det som står der er aktuelt for alle. Gud elsker byen vår og ungdommene, og han ønsker å gjøre store ting der. På bakgrunn av hva vi tror Gud vil for byen vår er vi ikke redde for å gi alt. Vi vet at Gud vil bruke det lokale ungdomsarbeidet til å forandre unge liv.

AKTUELL - VI SKAL VÆRE RELEVANTE FOR UNGDOMMER I DAG

Jesus er ekte, og derfor bruker vi et livsnært språk som ungdommer forstår. Vi snakker om saker som angår livet. Om det er nødvendig forandrer vi metodene, men vi forandrer aldri budskapet. Vi bruker moderne virkemidler som peker på Jesus i en ekte, ungdommelig og aktuell retning.

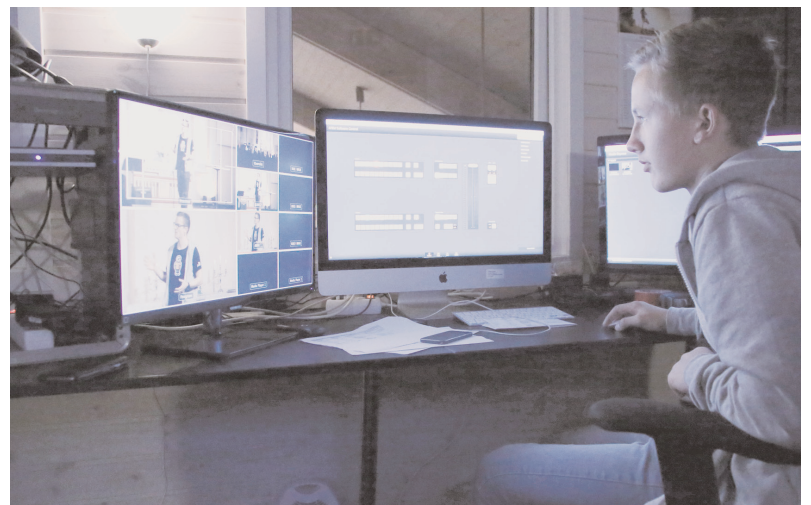
ÆRE - VI GIR VÅRT BESTE TIL GUD OG MENNESKER

Vi ønsker å gi all ære til Gud. Gud ga sin sønn for å sette oss i frihet og vi vil gi ham all ære tilbake. Tilbedelse og ære til Gud kan gis på mange måter. Gud blir æret når våre gaver blir brukt. Derfor tror vi at å komme forberedt, fokusert og innstilt til vår tjeneste vil gjøre oss mer motivert til å bety noe for andre.

STOLT - VI LIKER, DELER OG INVITERER

Vi er stolte av vår tro, og er ikke redde for å dele den gjennom ord og handling. Derfor vil vi strekke oss for å nå lengre ut og lære mer om å dele troen vår. Det skal aldri være flaut å invitere med seg en venn.

Ole Bjørn presiserer at man ikke skal lage Lyngdal-kopier over hele

landet, men gjøre dette til sitt. Det skal også være flere muligheter å bli med.

Målet er klart :

- minst 10 nye ungdomsarbeid etablert i våre menigheter som ikke har det fra før.

- minst 10 ungdomsarbeid får hjelp til å vokse og nå lengre ut.

- minst 20 ungdomsarbeid bruke enkelt elementer eller verktøy for å styrke sitt arbeid.

- minst 15 ungdomsarbeid få et bevisst aktivt forhold til vårt misjonsarbeid.

Man kan velge tre ulike «pakker»

xPand: LARGE har som mål å hjelpe menigheter å starte sitt eget ungdomsarbeid. Målet er å skape et grunnlag og et DNA i dette nye arbeidet med gode verdier, struktur og med fokus på å være aktuelle for denne generasjonen.

xPand: MEDIUM har som mål å hjelpe menigheter til å utvikle sitt ungdomsarbeid, hjelpe dem til å vokse og løfte kvaliteten. Det skal aldri være flaut å invitere med seg noen på en samling, tvert imot.

Kvalitet skaper stolthet over arbeidet og man ønsker å invitere nye.

x P a n d :

SMALL har som mål å gi enkle, konkrete

og kreative ressurser som løfter deres arbeid.

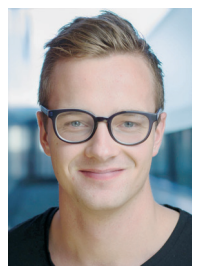
Dette handler om alt fra verdidokumenter til grafiske ressurser til bruk på samlinger og sosiale medier.

På denne måten tilbyr FriBU også

mer ressurser til menigheter som ikke har egne ungdomsarbeidere.

Ole Bjørn håper at mange tar kontakt og vil bli med.

Menighetene i Large-pakken, vil få mer veiledning enn om man kun velger «small». Det vil også bli en egen lederdag for de som velger å satse «Large» eller «Medium».

Ole Bjørn Nord-Varhaug (Foto: Bjørn Wang)

Budbæreren er en arena for samtale og debatt i Frikirken. Kronikene kommer inn under den vide overskriften "Forum for frie frender". Redaksjonen vil forbeholde seg retten til å forkorte leserbrev som overstiger 300 ord.

Frikirkens misjonsarbeid 100 år!

Var det dette synoden mente?

Det er med glede og entusiasme at jeg vil være med å feire Frikirkens misjonsarbeid og at det er 100 år siden starten!

Men når jeg leser i siste Budbæreren at det er bestemt at arbeidet må nedskjæres både i Israel og i Japan, blir jeg sittende å undre meg. Er dette noe som vil tjene oss som kirke? Jeg har vondt for å tro at synoden virkelig mente at misjonen skulle innskrenkes når de ba om nedskjæringer.

Da vi var på Visjon, fikk vi høre at alle våre misjonærer er plassert innenfor strategiske felt for å nå unådde folkeslag med evangeliet, som den eneste norske misjonsorganisasjon som hadde det. Vi er nettopp der vi skal være for å bidra til at alle folkeslag skal få høre

evangeliet! Vi fyltes med glede og stolthet, misjonærene kom fram og fikk en kjempeapplaus på misjonsmarkeringen på lørdagen og vi samlet inn et pengebeløp til misjon som slo alle rekorder!

Så leser vi nå, at vi må skjære ned på misjonærstaben, ... Hvis vi skal bli tent for vårt misjonsarbeid og motivere til forbønn, givertjeneste og kall til tjeneste, så skjer det neppe gjennom nedskjæringer. I forbindelse med jubileet er disse tre elementene veldig viktig. Jeg har ikke sett noen etterspørsel om økt forbønn eller givertjeneste i denne sammenhengen. Det ville etter mitt syn vært viktig før en nedskjæring.

Jeg sitter og lurar på om det virkelig var dette synoden mente...

La oss få være med i en sats-

sing for misjon med kall til å gi, kall til å be og kall for nye til å gå inn i tjeneste. En felles nød for misjonen, kan knytte oss som menigheter sammen i bønn og givertjeneste og være et godt utgangspunkt for ny giv i arbeidet. Kriser kan utløse mye godt. Ikke la oss miste denne satsingen med de velsignelser som følger når en ber og gir.

La oss få ønske oss en "gave til misjon" når vi fyller runde år eller slutter i en jobb. Det finnes mye god informasjon fra misjonsstaben om hva slike gaver kan gå til. Eller la oss se om vi kan øke vår personlige givertjeneste og leve et enklere liv med all den velsignelse som følger med det.

Jeg tror det er viktig at arbeid i Guds rike ikke helt kan vurderes etter vanlig rasjonell drift i forhold til

hva som gir best resultat. Det er nesten for lett å bare skjære ned for å få balanse i et regnskap. Det blir for defensivt. Hvordan motiverer man til å gi til et nedskjæringsbudsjett? Kanskje trenger vi i vårt rike land nettopp utfordringer til å gi rikelig? La oss tørre å utfordre oss selv og få mulighet til vekst både personlig og i misjonsarbeidet.

Jeg sitter og undres på om det var dette synoden mente ... å gå for innskrenkninger midt i feiring av misjonsjubileet vårt?

Dette burde vel heller utløse en stor fellessatsing for misjonens sak.

Gro Løyning
misjonskontakt i
Oslo Østre Frikirke

GAVETIPS

Våre beste oppskrifter
fra misjonslandene

149,-
kr

Frikirkens
misjonsarbeid
100 år

Bestill på epost fra misjon@frikirken.no
Menigheter får rabatt for salg på julemesse

Sjukdom og åndskamp

Jeg har vært velsigna med ei god helse, men for 25 år siden måtte jeg ta to ukers permisjon på grunn av dårlig rygg. Årsaken var for stort arbeidspress i menighet, familieliv og yrkesliv. Jeg ble bokstavelig talt tatt på senga av en som spurte om hvorfor jeg ikke ble salvet og bedt for. Spørsmålet kom overraskende på meg, men jeg fikk stammet fram noe om at jeg tenkte Gud hadde større og viktigere oppgaver å ta seg av enn min dårlige rygg, som jeg regnet med snart ville bli god igjen. I ettertid skjønnte jeg at det som lå under, var at «sykdommen» hindret meg i arbeidet i menigheten, og derfor var den en del av åndskampen vi står i.

Personlig opplevde jeg denne tida helt annerledes. Etter noen hektiske år trengte jeg hvile, og på den tida skulle en jo ligge seg frisk med ryggproblemer. Disse to ukene ville jeg ikke vært foruten, kroppen fikk hvile, og jeg opplevde en rik åndelig periode. Det var da jeg begynte å skrive på den første av flere bibelstudiebøker.

Jeg vil på ingen måte romantisere sjukdom og lidelse, jeg har levd med sjukdom tett innpå livet i

15 år og vet hva det er. Men å se på sjukdommen som ledd i en åndskamp som hindrer en i arbeidet i Guds rike, det blir feil, og sårende for den sjuke. Den blir en ekstra byrde for den sjuke dersom det blir forkynt at sjukdommen hindrer Guds rikes arbeid i å gå fram. Sjukdom og lidelse er en del av livet etter syndefallet, ikke en straff for konkret synd (jfr. Joh 9,1-3) eller noe som den onde påfører oss for å hindre arbeidet i Guds rike.

Ja, vi står i en åndskamp, og skal vi bruke «krigsmetaforer», så gjelder det først og fremst å «lokalisere» den nærmeste fienden: «Argaste fiend ber du djupt i din egen barm» synger Sigvard Engeset. Jeg tror ikke sykdom hindrer at Guds rike går fram, men derimot vår «strid, rivalisering, sinne, selvhevdelse, stridigheter, partier og misunnelse» (Gal 5,20-21) Mange nye, lovende tiltak og etablerte menigheter har blitt ødelagt på grunn dette, og det er kanskje her den viktigste åndskampen står.

Bjarne Lindbekk
eldste i Stavern

Frikirken og Kinki Evangelical Lutheran Church

I november 2014 skulle Frikirken og Kinki Evangelical Lutheran Church (KELC), i Japan, reforhandle sin samarbeidsavtale. Dessverre var vi ikke i stand til å komme til enighet og møtene endte i et brudd. Det ble i ettertid også en uenighet om hvem som forårsaket bruddet. Vi er lei oss for at Kinki ble satt i et dårlig lys gjennom oppslaget i Budbæreren desember 2014. I ettertid ser vi at fremstillingen ble feil. Dette tar vi ansvar for.

Synodestyret har arbeidet kontinuerlig med Frikirkens forhold til KELC siden bruddet. Som kjent gjennom Budbæreren og Vårt Land i februar 2015, ba vi om tilgivelse for hvordan vi hadde opptrådt overfor KELC. Synodestyret har hele tiden søkt råd hos en bred gruppe med erfaring fra Japan. Dette har vært av uvurderlig betydning for oss.

I juni 2016 bestemte synodestyret å sende en ny henvendelse til ledelsen i Kinki, i håp om å kunne innlede nye samtaler som ville føre til forsoning. Her gjentar vi vår bønn om tilgivelse og ønske om forsoning.

Vi beklager at vi ikke var enda tydeligere i vår holdning til organisasjonen International Marketplace Ministry (IMM) og deres teologi, og vi erkjenner at det var dette som forårsaket bruddet med Kinki Evangelical Lutheran Church. Vi

gav klar beskjed i november 2014 om at ingen av våre misjonærer i Japan skulle ha noen kontakt med IMM. Med den informasjon vi har om organisasjonen nå, har vi behov for å presisere at Frikirken ikke ønsker noe form for samarbeid med IMM, verken i Norge eller i vårt misjonsarbeid. Vi støtter altså KELC sin vurdering av IMM.

La meg presisere at vi anser Kinki Evangelical Lutheran Church for å være en levende kirke, og tar avstand fra enhver påstand om noe annet.

Synodestyret ser at det vil være nyttig med "friske øyne" som kan se på hvordan vi har behandlet denne konflikten. Vi har derfor oppnevnt et uavhengig utvalg, med Birger Løvlie som leder. Utvalget har fått mandat til å vurdere synodestyrets behandling av konflikten med Kinki-kirken i Japan og forberede saken for behandling på Synodemøtet. Styret vil vurdere råd fra utvalget fortløpende, behandle rapporten og legge frem saken for Synoden 2017. Vi håper denne rapporten vil hjelpe oss til å komme videre i en vanskelig sak til beste for Guds rike.

Jarle Skullerud
synodeformann

STOR 100 ÅRS JUBILEUMSFEIRING FOR FRIKIRKENS MISJON

STED: KRISTIANSAND FRIKIRKE

TID: 9. OKTOBER KL. 18:00

TALER: JAN GOSSNER

Gjester fra Taiwan

Terje Bjørkås

Misjonærer og tidligere misjonærer

Arendal menighetskor og
Kristiansand Frikirkens kammerkor

Halvard Myhren i lyriske former

Intervju på skype med våre
utsendinger i Midt-Østen

Bløtkake og kaffe

**ALLE MENIGHETER ØNSKES VELKOMMEN,
OG SPESIELT DE MANGE
MISJONSGRUPPENE RUNDT OM**

Kropp og Ånd - hånd i hånd 31. okt til 4. nov

Gratis kortkurs med kombinasjon av tidebønner, temakvelder, bibelundervisning og praktisk arbeid. Kurset er åpent for alle.

Hovedtalere:

Birger Løvlie

Bjarne Lindbekk

STAVERN FOLKEHØYSKOLE

Aktuelle Kortkurs

Se vår hjemmeside for program og påmelding

www.stavernfhs.no

Kontakt Arnfinn Løyning
arnfinn@stavernfhs.no

Tlf: 934 26 101

Stille dager i advent 7. - 9. desember

Stavern Folkehøyskole inviterer til kortkurs for de som har mulighet til å ta noen dager til avkobling og tilkobling. Kurset er åpent for alle.

Prekenverksted onsdag 7. des med:

Ragnhild Bakke Waale
Svein Kristian Waale

David Gjerp

KIA Ung blir en del av Laget

– Kristen-Norge bruker for mye penger på daglige ledere og for lite på feltarbeidere, sier tidligere daglig leder i KIA Ung.

– Det er dyrt å drive alene. Når vi har den samme målgruppen og ønskene, men knapt med ressurser, er det bedre å gå inn i en større organisasjon enn å bruke mye ressurser på administrasjon av små organisasjoner, sier Daniel Overskott

som tidligere var daglig leder i KIA Ung.

KIA Ung har vært en selvstendig barne- og ungdomsorganisasjon men med en tett tilknytning til Kristent interkulturelt arbeid (KIA). Nå blir KIA Ung en del av Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag (Laget) og skifter navn til Laget Interact.

– Vi ønsker å bli en mer flerkulturell organisa-

Sensommerdager i

Vi hadde noen fine og opplevelsrike dager på Fredtun fra 22.-26. august, under «Sensommerdager på Fredtun». De fleste hadde tilknytning til Frikirken, noen hadde gått på Fredtun for mange år siden og noen hadde lite eller ingen tilknytning til Frikirken. Til sammen var vi 65 personer, men det kom også noen fra distriktet som var innom på noen av møtene.

Arnfinn Løyning hadde tatt initiativet til dette og var i sitt ess hele uka. Han hadde fått med seg en komite, og sammen hadde de laget et program som passet utmerket til oss litt eldre. De fleste på kurset var jo pensjonister.

Frikirkekvintetten fra vår ungdomstid hadde ansvaret for den første kvelden. Sverre Moe, Trygve Moe, Per Martin Clausen og Alf Petter Hammersmark sang de gode, gamle sangene sine. «Ord og toner setter spor» var temaet for kvelden. Nydelig sang og gode sanger fikk mange til å huske tilbake. De staute guttene fortalte litt om kvintettens historie og hadde flere gode historier å dele med oss. Det var et unisont ønske om å få høre mere av denne kvartetten, og vi håper at de kan komme tilbake på «Sensommerdager 2017».

Jens-Petter Jørgensen hadde fine morgensamlinger fra kl.0930 til kl.1130. Temaet var «Når troen setter spor». Dette opplegget har han arbeidet med i mange år og har hatt kurs for mange studenter,

pastorer, prester og ledere. Nå var det vår tur til å få hjelp til å arbeide med vår troshistorie. Med sin lette og fine måte å undervise på og med sine mange eksempler på troshistorier, klarte han å gi oss en veldig god innføring i dette. Vi hadde mest undervisning, men også en del samtaler i grupper. Jørgensen har satt i gang en prosess i oss, som mange sikkert kommer til å arbeide videre med for å lage sin egen troshistorie.

På en kveldssamlingen hadde vi besøk av Torleif Elgvin. Han viste oss en del bilder av personer fra Midtøsten og fortalte hvordan hver enkelt hadde funnet fram til Jesus. Muslimer, jøder, arabere og mennesker fra forskjellige land og med forskjellig bakgrunn ble levende for oss gjennom Elgvins meget gode foredrag. Det ble en gripende misjonskveld for oss. «Spor etter Jesus i Midtøsten» ble noe helt annet enn det jeg hadde regnet med. Jeg trodde han ville snakke om dødehavsrullene og historie, men det ble spor etter Jesus i DAG. Takk for en fin kveld.

Ragnhild Bakke Waale, Svein Waale og Monica Saglie Næss hadde den tredje kvelden. Her var temaet «Når livet utfordrer». Ragnhild har skrevet mange bøker og dikt, hun har vært dypt nede i forbindelse med en benmargstransplantasjon og hun har kjent på livets utfordringer. Hun delte mye av sin livs- og troshistorie med oss. Med sine vel gjennomtenkte ord og sitt reflekterte innhold, fikk vi inspirasjon og hjelp til hverdagen og til de utfordringer som møter oss. Under foredraget sang Monica flere sanger som passet veldig fint til Ragnhild fortalte om. Ragnhild og Svein har skrevet tekst og melodi til mange av disse sangene.

Den siste kvelden ble en festkveld. Det startet med festmiddag, med hvite duker, og nydelig mat. Deretter framførte «sensommerkoret» under ledelse av Harald Sø-

dal blant annet «Det skjønneste i verden» og «Gud er god». I løpet av disse dagene hadde Harald fått pensjonistene til å sprudle som Fredtunkoret i gamle dager. Etter kaffe, bløtkake og utlodning i den nye fine matsalen gikk vi opp i stuene, og rektor Johan Sandstad sammen med sin kone og noen lærere ga oss et fint innblikk i «Fredtun og Stavern i ord og toner». Kvelden ble avsluttet med bandet – Harald Sødal (piano), Johan Sandstad (gitar) og Arnfinn Løyning (trekkspill) som gledet oss med skikkelig trøkk mens vi sang sanger fra vår ungdomstid som Harald hadde kopiert fra Ungdomskvad. Innimellom var flere gode og gripende vitnesbyrd. Der skulle dere ha vært!

Den siste dagen fikk vi besøk av Solveig og Bjørn Lande. De har begge lang fartstid som leger, psykiatere og sjelesørgere. Temaet deres var «Spor i snø og spor i stein». Spor i snøen forsvinner etter en tid, mens spor i stein blir stående. De ga oss en fin innføring i mye av det som er vanskelige og som mange kan slite med i årevis. Vi fikk noe timer med livshåp og livshjelp, slik at ikke det smertefulle og bite får bite seg fast.

I løpet av disse dagene var det mange som hadde gåturer på kyststien, noen var med på bussturer rundt i Brunlanes med besøk i Nevlunghavn, Mølen, Helgeroa, Frikirkene i Stavern og Brunlanes, kirkegården på Aske og til Fritzoehus. Det ble også arrangert en båttur i Helgeroafjorden, og det var mange som ikke visste at vi hadde en så vakker skjærgård utenfor Brunlanes.

Du som leser dette, synes kanskje dette ble mye aktiviteter og mange temaer. De som var på kurset, opplevde det ikke slik. Det var god tid til å prate sammen og bli kjent med hverandre. Mange ga tilbakemelding på at de hadde blitt kjent med nye mennesker og at de

RAKKE På flott tur til Rakke. (Foto Kjell Mortensen)

hadde tid til å dele noe av sin troshistorie med andre. Mange bånd ble knyttet, og mange som ikke hadde sett hverandre på mange år, gledet seg over å være sammen i flere dager.

Vi som var med, takker Arnfinn og komiteen for en TOPP sensommeruke som ga oss rike og gode opplevelser. Vi kommer tilbake neste år!

Jan Tanggaard

sjon og vil gjerne starte flere lag på skoler med høy andel elever med flerkulturell bakgrunn. Da trenger vi folk med kompetanse og nettverk på det, sier assisterende generalsekretær i Laget Bård Rebbestad Løkken.

Han har stor tro på Lagets nye flerkulturelle satsing.

– På skolen møtes alle. Vi ønsker å bringe sammen kristne med ulik kulturell bakgrunn for å gjøre Jesus kjent på skolen, sier Rebbestad Løk-

ken.

Ved å gå inn i Laget har det interkulturelle ungdomsarbeidet fått flere ben å stå på, ifølge Overskott som nå er prosjektleder for nye Laget Interact.

– Laget har mange lokale lag som vi kan være med å inspirere til å ta imot flyktninger og innvandrere, sier Overskott.

KIA Ung hadde kun en 40 prosent stilling og ingen kontorer.

– Vi har nå ressurser til å lønne en fulltidsstilling og en fulltidstraineé, samt en liten deltidstilling til foredragsnettverket vårt, sier Overskott som også har fått kontor plass på Lagets hovedkontor i Oslo.

Det var Overskott som tok kontakt med Laget før jul i fjor. Da hadde Laget alt bestemt seg for å søke etter en trainee som skulle jobbe spesielt med det flerkulturelle feltet.(KPK)

Stavern

TUNET Sosialt felleskap i Tunet på Fredtun er sentralt på ulike stevner og leire på Fredtun.(Foto: Arnfinn Løyning)

MISJONÆRBREV FRA JAPAN

FORBØNN Familie for familie blir ropt opp for å få forbønn og velsignelse fra pastorene i kirken. Så ble det behørig tatt bilde. Japanerne liker slike «minne-bilder».

Bønn for familier

Høsten begynner å gjøre sitt inn-tog i Japan. Mange store tyfoner har herjet oppover hele kysten av landet, og både i nord og sør strever folk med å ordne opp etter skadene. De siste årene har japanerne blitt «vant» med å reise på «dugnadsturer» som reiseselskapene arrangerer for å være med i opprydningsarbeidet.

Med høsten kommer også den årlige sesongen for barnevelsignelser: Alle 3, 5, og 7 åringer blir tatt med til Shinto templene av sine foreldre og besteforeldre for å bli velsignet av Shintopresten. Da har de på seg de flotteste kimonoer eller kjole og dress.

Heldigvis arrangerer mange kirker også slike barnevelsignelser. Da blir barna i nabolaget også invitert, sammen medisin foreldre. De troende familiene får også anledning til å invitere sine ikke-troende venner og naboer med til kirken. Da blir jo dette en flott anledning til å dele det Glade Budskapet med mange, som ellers ikke ville ha hørt!

Høstjvendøgn, den 22. september, er en fridag i Japan, og da arrangerte menigheten her i nabolaget vårt en slik velsignelses-skikk. Salen ble fylt av cirka 60 små og store. Vi sang, fikk se «Gospel Ma-

gic», hørte en enkel tale, og så et skuespill som barna i søndagsskolen selv hadde stått for.

Etterpå ble familie for familie ropt opp for å få forbønn og velsignelse fra pastorene i kirken. Så ble det behørig tatt bilde. Japanerne liker slike «minne-bilder».

Helt til slutt hadde damene i kvinneforeningen stelt i stand en flott buffet, med masse godt, og alle var invitert til å kose seg sammen. Praten gikk livlig, og det drøyde lenge og vel før de begynte å belage seg på hjemvei.

En ung mor, som Nathan møtte i parken, kom for første gang, med sine to små. Det krevde nok endel mot, men hun kom og fant seg godt til rette, og var med helt til slutt! Nå har vi invitert henne til å komme til «Løvetanngruppen», en samling av mødre med sine små-unger, som måter to ganger i måneden. Der får de høre mer om Jesus, og blir kjent med andre kristne mødre fra nabolaget. Sist måned var det en ung mor som tok imot Jesus etter en av disse «Løvetann» samlingene!

«Kast garnet ut», sier Mesteren, og vi prøver stadig å finne nye veier å nå ut til de mange som venter...

Ingebjørg og Nathan Mikaelson

Ora et Labora

Noen dager er det mer tvil enn smil, og mer rot enn mot. Lengst framme i bevisstheten kretser tankene om et av barna som ikke har det så bra som jeg skulle ønske. Uroen for dette kjennes godt plassert midt i magen.

Dessuten fikk jeg nettopp vite om kjente som var blitt syke, og om venner som strever. I bakgrunnen hører jeg navn som Charlotte, Malmö og Aleppo strømme ut av radioen.

Hva så? Den snikende følelsen av avmakt kan jeg ikke fornekte, men jeg fokusere ikke på den.
- Kom til meg, alle dere som strever og har tungt å bære, roper Jesus. Det er avgjørende viktig å la det tunge drive oss mot Jesus; for han vil gi hvile og hjelp. Å være i hans nærhet er en beskyttelse mot så vel motløshet som kynisme. Be!

Kan jeg gjøre håndfast grep med noe av det vanskelige? Paulus skriver om å ha overflod til all god gjerning – en klar kontrast til vår tids forventning om overflod til alt høyt forbruk. Mange ganger er svaret på nød allerede lagt i våre hender. Den gode samaritanen kontaktet ikke myndighetene; han brukte godt det han alt hadde fått. Arbeid!

Stein-Vegard Antonsen

Returadresse:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo

Tips oss: **22 74 86 00** eller budbareren@frikirken.no

Vil gi rom for hele mennesket

Som nyansatt menighet-splanter er Chris Slettvoll opptatt av at alt vi gjør skal være fundamentert på Jesu radikale kjærlighet, i møte med våre nærmeste og nye mennesker vi møter.

- Hva gleder du deg mest over i arbeidet?

- Sårbarheten, råskapen, og kraften i tilbudet vi har etablert ute på Godøynes. Av ærlig kjærlighet. Usminket. Jeg tror mange kristne, både unge og gamle går rundt med tanker og sider ved seg selv som de lurar på om det er plass til i kirken. Vi har stilt oss spørsmålet; er kirke bare et rom eller en måte å leve på? Hvis en kirke skal være kirke må det være rom for å puste, slik jeg ser det. Det må være rom for hele mennesket. For oss som ledere har det vært viktig å oversette Bibelens innhold til vår samtid, våre liv, og vår hverdag.

- Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?

- Gjennom arbeidet i møte med rus og gatemiljøet i Bodø har jeg gjort meg en del refleksjoner om ord som kan stigmatisere, selv om det er godt ment. Min erfaring er at når man bruker ord som «oppdrag» kan mennesket på den

FAKTA

Navn: **Chris Slettvoll**

Alder: **30**

Sivilstatus: **Gift**

Menighetstilhørighet: **Tverlandet Frikirke**

Virke: **Ansatt som menighetsplanter i Tverlandet Frikirke/Møtepunkt Godøynes**

andre siden føle seg som et mål, som et tall i en graf, statistikk. Derfor er det noe med begrepet «oppdraget» som skurrer litt for meg. Jeg liker faktisk ordet «misjon» bedre, selv om det kanskje er litt mer betent, gammelmodig, umoderne, og kjedelig.

- Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?

- Jeg har alltid elsket mennesker som er annerledes. Deres historier. Syn på livet. Hvorfor ble de som de ble. En av de som jeg har fulgt lengst er frontmann i Metallica, James Hetfield. Hans mor døde da han var ung. Hun ville ikke behandles fordi Gud skulle fikse alt. Hun døde. I 1986 var bandet på turne. I Sverige krasjet bussen og bassist i bandet, Cliff Burton døde. I 1991 kom Metallicas virkelige gjennombrudd med «The Black Album», og låta «The God That Failed». Hetfields ærlige sinne og aggresjon med Gud rørte noe i meg. Bibelen har

BÆREKRAFTIG Et menighetsfelleskap fundamentert på Jesu kjærlighet står seg over generasjoner, sier Chris Slettvoll. (Foto Marthe Mølstre)

mange klagesanger, og vi har ikke vært flinke nok til å kommunisere det. Senere har Hetfield blitt mykere og fått et åndelig aspekt i livet. Om det er kristentro som Frikirken definerer det, eller ikke, betyr ikke så mye for meg. Reisen han har vært på og det mennesket han har blitt i møte med livet interesserer meg. Gud får ta seg av resten, alt hører ikke hjemme i menneskelige bokser.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntret øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. *Anne-Lise Hansen* har levert følgende bidrag

Høner til bry

På en av sine mange reiser, holdt evangelisten møte på låven i bygda. Under talen ble han forstyrret av en høylytt flokk høner i kjelleren. Men da forsamlingen kom til kollekten hørtes ikke en lyd fra hønene.

Kanskje de bidro med en stille kollekt, eller gikk for å bidra med egg til kirkekaffen?

Anne-Lise Hansen utfordrer Jan Moldvær

www.budbareren.no